

U S T A W A

z dnia 2024 r.

o działaniach organów władzy państwowej na wypadek zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa¹⁾

W trosce o bezpieczeństwo naszej Ojczyzny, będącej dobrem wspólnym wszystkich obywateli, wobec pojawiających się nowych wyzwań i zagrożeń dla Jej bezpieczeństwa, w celu wzmocnienia i usprawnienia kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania organów władzy państwowej w zakresie podejmowania decyzji w ramach planowania i reagowania obronnego, w tym użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, do obrony państwa;
- 2) zasady organizacji systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa;
- 3) stany gotowości obronnej państwa;
- 4) zasady opracowywania Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) zasady opracowywania narodowych planów użycia Sił Zbrojnych do obrony państwa;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, ustawę z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, ustawę z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium oraz zasadach udzielania pomocy wojskom sojusznicznym i organizacjom międzynarodowym, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny oraz ustawę z dnia 2 grudnia 2022 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa.

- 6) zasady opracowywania i uruchamiania Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) zasady opracowywania i uruchamiania stałych planów obrony;
- 8) zasady uruchamiania planu operacji obronnej.

Rozdział 2

System kierowania bezpieczeństwem narodowym

Art. 2. 1. W skład systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, zwanego dalej „systemem kierowania”, wchodzi:

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Marszałek Sejmu;
- 3) Marszałek Senatu;
- 4) Prezes Rady Ministrów;
- 5) ministrowie, centralne organy administracji rządowej oraz wojewodowie;
- 6) organy administracji rządowej nieobjęte zakresem działów administracji rządowej, o których mowa w art. 33a ust. 1 pkt 2, 5–7a, 15, 17 i 18 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029);
- 7) organy rządowej administracji zespolonej oraz organy niezespolonej administracji rządowej, o których mowa w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190);
- 8) organy wykonawcze samorządu terytorialnego;
- 9) organy dowodzenia Siłami Zbrojnymi, w tym Naczelną Dowódcę Sił Zbrojnych, z chwilą jego mianowania i przejęcia dowodzenia.

2. Prezes Rady Ministrów, w celu realizacji zadań z zakresu obronności państwa, może włączyć w skład systemu kierowania inne organy niż określone w ust. 1.

Art. 3. System kierowania przygotowuje się w celu:

- 1) zapewnienia ciągłości kierowania państwem i utrzymania bezpieczeństwa państwa, w tym zapewnienia obrony państwa;
- 2) zapewnienia ciągłości podejmowania i przekazywania decyzji;
- 3) monitorowania źródeł, rodzajów, kierunków i skali zagrożeń;
- 4) reagowania na powstałe zagrożenia bezpieczeństwa na terytorium państwa oraz poza jego granicami;
- 5) minimalizowania i usuwania skutków zagrożeń bezpieczeństwa państwa;

6) monitorowania przygotowań zasobów obronnych państwa i ich uzupełniania.

Art. 4. 1. Przygotowanie systemu kierowania obejmuje planowanie, realizowanie i utrzymywanie przedsięwzięć zapewniających wykonywanie zadań związanych z kierowaniem bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa.

2. Organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, przygotowują system kierowania w zakresie swoich kompetencji.

3. Przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1, planuje, realizuje i utrzymuje się w stanie stałej gotowości obronnej państwa, o którym mowa w art. 15 pkt 1, przez:

- 1) przygotowanie organów i obsługujących je urzędów do funkcjonowania w systemie kierowania;
- 2) sporządzanie planów operacyjnych i programów obronnych;
- 3) przygotowanie infrastruktury umożliwiającej funkcjonowanie systemu kierowania;
- 4) przygotowanie do rozwinięcia głównych i zapasowych stanowisk kierowania, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 5) zapewnienie współdziałania pomiędzy organami, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2.

4. Przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1, planuje i realizuje się w zależności od potrzeb, w szczególności w obszarach:

- 1) przygotowania infrastruktury budowlanej;
- 2) zapewnienia ochrony, obrony i maskowania;
- 3) zapewnienia osłony kontrwywiadowczej;
- 4) przygotowania systemów łączności;
- 5) zabezpieczenia transportu;
- 6) zabezpieczenia świadczeń zdrowotnych.

Art. 5. 1. Organy wykonują zadania związane z systemem kierowania w ramach:

- 1) głównych stanowisk kierowania – w przypadku organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, lub
- 2) zapasowych stanowisk kierowania – w przypadku organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5.

2. Główne stanowiska kierowania Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów i centralnych organów administracji rządowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów, tworzą Główne Stanowisko Kierowania Obroną Państwa.

3. Granice rejonu głównych stanowisk kierowania organów tworzących Główne Stanowisko Kierowania Obroną Państwa ustala Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej.

4. Zapasowe stanowiska kierowania Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów i centralnych organów administracji rządowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów, tworzą Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa.

5. Granice rejonu zapasowych stanowisk kierowania organów tworzących Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa ustala Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Obrony Narodowej uzgodniony z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.

Art. 6. 1. Główne stanowiska kierowania przygotowuje się w stałych siedzibach organów.

2. W celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania organu możliwe jest przygotowanie dodatkowego głównego stanowiska kierowania w innej lokalizacji niż stała siedziba organu, zwanego dalej „rezerwowym miejscem pracy”.

3. Decyzję o przejściu na rezerwowe miejsce pracy podejmuje organ funkcjonujący na głównym stanowisku kierowania.

4. Rezerwowe miejsca pracy przygotowuje się w obiektach, w tym budynkach będących w trwałym zarządzie urzędu obsługującego organ lub przydzielonych temu organowi w ramach świadczeń na rzecz obrony.

5. W przypadku gdy urząd obsługujący organ, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5-8 oraz ust. 2, nie posiada w trwałym zarządzie obiektów z pomieszczeniami odpowiednimi na rezerwowe miejsce pracy, kierownik urzędu składa wniosek o przydział takich budynków, w trybie świadczeń na rzecz obrony, do właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

6. Rezerwowe miejsca pracy dla organów tworzących Główne Stanowisko Kierowania Obroną Państwa przygotowuje się w pomieszczeniach wyposażonych w urządzenia, instalacje i sprzęt, których działanie jest niezależne od ogólnodostępnej infrastruktury techniczno-użytkowej.

Art. 7. Główne stanowiska kierowania są przygotowywane przez:

- 1) kierownika urzędu obsługującego organ – w przypadku głównego stanowiska kierowania w stałej siedzibie organu, z wyłączeniem organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9;

- 2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w przypadku rezerwowego miejsca pracy dla organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–4, w lokalizacjach wskazanych odpowiednio przez Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu oraz Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- 3) kierownika urzędu obsługującego organ, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5–7 i ust. 2 – w przypadku rezerwowego miejsca pracy tych organów, w lokalizacji uzgodnionej z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych;
- 4) kierownika urzędu obsługującego organ, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 – w przypadku rezerwowego miejsca pracy tych organów, w lokalizacji uzgodnionej z właściwym wojewodą.

Art. 8. 1. Zapasowe stanowiska kierowania są przygotowywane przez:

- 1) Ministra Obrony Narodowej – w przypadku organów tworzących Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa oraz Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu;
- 2) ministra i centralny organ administracji rządowej inny niż tworzący Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa – w przypadku zapasowego stanowiska kierowania odpowiednio ministra i centralnego organu administracji rządowej, w uzgodnieniu z właściwym wojewodą;
- 3) wojewodę – w przypadku zapasowego stanowiska kierowania wojewody, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej.

2. Wojewoda, w ramach zapasowego stanowiska kierowania wojewody, zapewnia miejsce pracy innym organom wchodzącym w skład systemu kierowania, niezbędnym w kierowaniu obroną województwa.

Art. 9. 1. Realizację zadań związanych z przygotowaniem stanowisk kierowania finansuje się z części budżetu państwa organu, który będzie funkcjonował na tych stanowiskach, w ramach zaplanowanych na dany rok wydatków budżetowych.

2. Finansowanie zadań związanych z przygotowaniem rezerwowych miejsc pracy organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–4, należy do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Finansowanie zadań związanych z przygotowaniem zapasowych stanowisk kierowania organów tworzących Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa oraz Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu należy do Ministra Obrony Narodowej.

4. Finansowanie zadań związanych z przygotowaniem rezerwowych miejsc pracy, organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-4, oraz zapasowych stanowisk kierowania organów tworzących Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa oraz Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu, obejmuje również finansowanie infrastruktury pozyskanej na potrzeby danego organu w ramach świadczeń na rzecz obrony.

Art. 10. W ramach przygotowywania systemu kierowania Prezes Rady Ministrów:

- 1) współdziała z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałkiem Sejmu i Marszałkiem Senatu;
- 2) koordynuje zadania dla organów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5-8, związane z przygotowaniem systemu kierowania;
- 3) koordynuje przygotowanie, wdrożenie i utrzymanie systemu łączności na potrzeby systemu kierowania;
- 4) współpracuje z organami, o których mowa w art. 2 ust. 2, w zakresie ich udziału w systemie kierowania.

Art. 11. W ramach przygotowywania systemu kierowania minister właściwy do spraw wewnętrznych:

- 1) przygotowuje, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, dokumentację związaną z przemieszczeniem głównych stanowisk kierowania organów tworzących Główne Stanowisko Kierowania Obroną Państwa na zapasowe stanowiska kierowania oraz odpowiada za ich przemieszczenie;
- 2) zapewnia bezpieczeństwo i porządek publiczny, ochronę przeciwpożarową oraz prowadzenie akcji ratowniczych w rejonie zapasowych stanowisk kierowania organów tworzących Zapasowe Stanowisko Kierowania Obroną Państwa oraz zapasowych stanowisk kierowania Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu, we współpracy z Ministrem Obrony Narodowej i właściwym wojewodą;
- 3) określa potrzeby i wymagania oraz współpracuje z ministrem właściwym do spraw informatyzacji w zakresie przygotowania i utrzymania systemów łączności na potrzeby systemu kierowania oraz ministrem właściwym do spraw łączności w zakresie przygotowania i utrzymania usług pocztowych, na potrzeby systemu kierowania w działach administracji rządowej, o których mowa w art. 5 pkt 1 i 24 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;

- 4) przygotowuje, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw łączności i Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, plan organizacji systemu łączności Głównego Stanowiska Kierowania Obroną Państwa obejmującego stałe siedziby i rezerwowe miejsca pracy organów tworzących Główny Stanowisko Kierowania Obroną Państwa;
- 5) w odniesieniu do głównych stanowisk kierowania Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu oraz Prezesa Rady Ministrów:
- a) przygotowuje rezerwowe miejsca pracy, w zakresie uzgodnionym odpowiednio z Szefem Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Szefem Kancelarii Sejmu, Szefem Kancelarii Senatu oraz Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - b) w stanie pełnej gotowości obronnej państwa zapewnia warunki utrzymania infrastruktury i obsługi technicznej,
 - c) planuje i organizuje przemieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu oraz Prezesa Rady Ministrów na rezerwowe miejsca pracy,
 - d) zapewnia ochronę, obronę i maskowanie,
 - e) zapewnia ochronę oraz bezpieczeństwo i porządek publiczny, ochronę przeciwpożarową oraz prowadzenie akcji ratowniczych,
 - f) zapewnia zorganizowanie systemu ostrzegania i alarmowania.

Art. 12. W zakresie przygotowania systemów łączności na potrzeby systemu kierowania organy mogą wykorzystywać rozwiązanie przyjęte dla systemów łączności na potrzeby obronne państwa zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248).

Art. 13. 1. Na potrzeby systemu kierowania, w szczególności w celu zapewnienia ciągłości przekazywania decyzji organów uprawnionych do uruchomienia i realizacji zadań w zakresie obronności państwa, w tym ujętych w Planie Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonuje system stałych dyżurów.

2. System stałych dyżurów organizuje się przy wykorzystaniu dostępnych zasobów w ramach dotychczasowych struktur organizacyjnych organu tworzącego stały dyżur.

3. W administracji rządowej i samorządowej system stałych dyżurów tworzą:

- 1) Prezes Rady Ministrów – na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – ministrom, przewodniczącym komitetów, którzy wchodzi w skład Rady

Ministrów, centralnym organom administracji rządowej podległym lub nadzorowanym przez Prezesa Rady Ministrów, kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych oraz wojewodom;

- 2) ministrowie – na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, centralnym organom administracji rządowej podległym lub nadzorowanym przez ministrów oraz przedsiębiorcom realizującym zadania obronne na rzecz administracji rządowej znajdującym się w kompetencjach ministrów;
- 3) centralne organy administracji rządowej podległe lub nadzorowane przez Prezesa Rady Ministrów lub ministrów na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych;
- 4) wojewodowie – na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – marszałkom województw, starostom i prezydentom miast na prawach powiatu oraz organom niezespólonej administracji rządowej, kierownikom zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich, kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorcom, jeżeli nie znajdują się oni we właściwości ministrów, o których mowa w pkt 2, oraz innym jednostkom organizacyjnym i organizacjom pozarządowym wykonującym zadania obronne, mających swoją siedzibę na terenie województwa;
- 5) marszałkowie województw – na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, w tym tworzonym i zarządzanym przez samorząd województwa podmiotom leczniczym, jednostkom oświaty oraz instytucjom realizującym zadania w zakresie zarządzania drogami publicznymi oraz infrastrukturą kolejową, znajdujących się na terenie województwa;
- 6) starostowie i prezydenci miast na prawach powiatów – na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – wójtom (burmistrzom, prezydentom miast), kierownikom podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, innym jednostkom organizacyjnym i organizacjom pozarządowym wykonującym zadania obronne, mających swoją siedzibę na terenie powiatu;
- 7) wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast) – na potrzeby przekazywania decyzji i zadań, o których mowa w ust. 1 – kierownikom podległych i nadzorowanych gminnych i miejskich jednostek organizacyjnych.

4. System stałych dyżurów tworzą również:

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej – na potrzeby przekazywania informacji i decyzji pomiędzy Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Marszałkiem Sejmu, Marszałkiem Senatu, Prezesem Rady Ministrów oraz ministrami;
- 2) Marszałek Sejmu – na potrzeby przekazywania informacji i decyzji pomiędzy Marszałkiem Sejmu a Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałkiem Senatu i Prezesem Rady Ministrów;
- 3) Marszałek Senatu – na potrzeby przekazywania informacji i decyzji pomiędzy Marszałkiem Senatu a Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałkiem Sejmu i Prezesem Rady Ministrów.

5. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje zadania związane z systemem stałych dyżurów przy pomocy Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Art. 14. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób organizacji systemu kierowania oraz warunki realizacji przedsięwzięć w ramach tego systemu,
- 2) sposób i warunki przygotowania i funkcjonowania stanowisk kierowania w zależności od potrzeb występujących na tych stanowiskach,
- 3) sposób organizacji systemu stałych dyżurów na potrzeby systemu kierowania oraz czynności podejmowane przez poszczególne organy w zakresie tworzenia systemu stałych dyżurów

– kierując się potrzebą zapewnienia zewnętrznego bezpieczeństwa państwa oraz sprawności i niezawodności funkcjonowania organów państwa na stanowiskach kierowania, sprawowania ogólnego kierownictwa w dziedzinie obronności oraz uwzględniając poszczególne stany gotowości obronnej państwa.

Rozdział 3

Stany gotowości obronnej państwa

Art. 15. Ustala się stany gotowości obronnej państwa:

- 1) stan stałej gotowości obronnej państwa;
- 2) stan pełnej gotowości obronnej państwa.

Art. 16. 1. W czasie pokoju utrzymuje się stan stałej gotowości obronnej państwa.

2. Na potrzeby przygotowania systemu obronnego państwa, w stanie stałej gotowości obronnej państwa realizuje się zadania:

- 1) planistyczne, organizacyjne, szkoleniowe i kontrolne, mające na celu utrzymywanie w sprawności systemu obronnego państwa, w tym zapewnienie funkcjonowania systemu powiadamiania i alarmowania oraz systemu stałych dyżurów, o których mowa w art. 13 ust. 1;
- 2) polegające na monitorowaniu sytuacji w środowisku bezpieczeństwa w celu wykrycia możliwych zagrożeń dla interesów narodowych w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego;
- 3) przygotowawcze do uruchomienia systemu obronnego do reagowania na zewnętrzne zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- 4) przygotowawcze do podwyższenia gotowości obronnej państwa do stanu pełnej gotowości obronnej państwa;
- 5) mające na celu przeciwdziałanie i usuwanie skutków zagrożeń hybrydowych o charakterze militarnym i niemilitarnym, prowadzonych w formie jawnej lub skrytej, mających w szczególności charakter niepożądanych ataków cybernetycznych, działań dezinformacyjnych, presji ekonomicznej albo użycia wojsk obcych lub niezidentyfikowanych uzbrojonych formacji ukierunkowanych na osiągnięcie celów politycznych lub militarnych.

Art. 17. 1. W stanie stałej gotowości obronnej państwa przeprowadza się ćwiczenia symulacyjne w celu zapoznania najwyższych władz państwowych z procedurami reagowania na zagrożenia wymagające uruchomienia systemu obronnego państwa oraz doskonalenia i weryfikacji tych procedur.

2. Ćwiczenia, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się stosownie do potrzeb oraz w terminie 6 miesięcy od powołania Rady Ministrów.

3. Ćwiczenia, o których mowa w ust. 1, organizuje Minister Obrony Narodowej we współpracy z Szefem Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

4. Program ćwiczeń, o których mowa w ust. 1, zatwierdza Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 18. 1. Do zadań Rady Ministrów należy utrzymywanie stałej gotowości obronnej państwa, przekazywanie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej informacji o decyzjach i stanie realizacji zadań dotyczących gotowości obronnej państwa oraz wnioskowanie do

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzenie stanu pełnej gotowości obronnej państwa oraz o jego obniżenie do stanu stałej gotowości obronnej państwa stosownie do stopnia zagrożenia.

2. Do zadań Rady Ministrów należy realizacja zadań związanych z podwyższaniem gotowości obronnej państwa, w tym w zakresie dotyczącym:

- 1) sprawdzenia elementów systemu kierowania;
- 2) aktualizacji planów i procedur;
- 3) przeglądu zasobów osobowych i materiałowych.

3. Realizację zadań związanych ze stanami gotowości obronnej państwa koordynuje odpowiednio Prezes Rady Ministrów, ministrowie, wojewodowie, starostowie i prezydenci miast na prawach powiatów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 19. 1. Stan pełnej gotowości obronnej państwa wprowadza się w celu przeciwdziałania wystąpieniu bezpośredniego, zewnętrznego zagrożenia państwa lub gdy z umowy międzynarodowej wynika zobowiązanie do wspólnej obrony przeciwko agresji.

2. W stanie pełnej gotowości obronnej państwa realizuje się zadania umożliwiające pełne rozwinięcie systemu obronnego państwa.

Art. 20. 1. O wprowadzeniu stanu pełnej gotowości obronnej państwa albo o obniżeniu stanu gotowości obronnej państwa do stanu stałej gotowości obronnej państwa postanawia Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Rady Ministrów.

2. Postanowienia, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie ogłasza się w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Z chwilą wejścia w życie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu stanu pełnej gotowości obronnej państwa następuje uruchomienie systemu obronnego państwa.

Rozdział 4

Planowanie operacyjne

Art. 21. 1. Polityczno-Strategiczna Dyrektywa Obronna Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, stanowi dokument wykonawczy do Strategii Bezpieczeństwa Narodowego.

2. Polityczno-Strategiczna Dyrektywa Obronna Rzeczypospolitej Polskiej określa w szczególności:

- 1) strategiczną analizę środowiska bezpieczeństwa i jego charakterystykę;
- 2) główne zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- 3) strategiczne partnerstwo i relacje z koalicjantami i sojusznikami;
- 4) sytuacje planistyczne, zamiary reagowania obronnego i priorytety obronne, z uwzględnieniem układu militarnego i pozamilitarnego;
- 5) ogólne zadania dla elementów systemu obronnego, realizowane w poszczególnych sytuacjach planistycznych;
- 6) cele polityczne precyzujące dążenia wynikające z interesów narodowych i celów strategicznych określonych w strategii bezpieczeństwa narodowego, będące podstawą do sformułowania celów militarnych;
- 7) politycznie pożądaný stan końcowy zakończenia operacji obronnej, uwzględniający w szczególności uwarunkowania dyplomatyczne, ekonomiczne, socjalne i humanitarne;
- 8) polityczne środki ciężkości, identyfikujące w szczególności zdolności i zasoby decydujące o osiągnięciu celów politycznych w kontekście możliwości, wymagań i zagrożeń;
- 9) wytyczne do opracowania narodowych planów użycia Sił Zbrojnych do obrony państwa, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, zwanych dalej „narodowymi planami” oraz Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) ogólne zasady dotyczące przeglądów, aktualizacji i zatwierdzania narodowych planów oraz wskazanie przypadków i zakresu, w których dokonanie aktualizacji nie wymaga ponownego zatwierdzania tych dokumentów przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;

3. Projekt Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej podlega uzgodnieniu z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku zmiany w środowisku bezpieczeństwa, strukturach organizacyjnych i dowodzenia w Siłach Zbrojnych lub zidentyfikowania nowych zagrożeń, wymagających dokonania zmian w narodowych planach oraz w sytuacjach planistycznych określonych w Polityczno-Strategicznej Dyrektywie Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej, może wystąpić do Prezesa Rady Ministrów o dokonanie aktualizacji Polityczno-Strategicznej Dyrektywie Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 22. Na podstawie Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej opracowuje się Plan Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowe plany.

Art. 23. 1. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego opracowuje koncepcje narodowych planów dla sytuacji planistycznych określonych w Polityczno-Strategicznej Dyrektywie Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W ramach opracowywania narodowych planów Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego zapoznaje Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego z koncepcjami, o których mowa w ust. 1, przed zatwierdzeniem koncepcji przez Ministra Obrony Narodowej. Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego może zgłaszać uwagi do koncepcji.

Art. 24. 1. Narodowe plany zawierają rozwiązania planistyczne dotyczące prowadzenia operacji obronnej, ze szczególnym uwzględnieniem strategicznego rozwinięcia Sił Zbrojnych, podejmowania decyzji dotyczących ich użycia, sposobu prowadzenia obrony oraz współdziałania i zabezpieczenia z uwzględnieniem wsparcia przez organy administracji publicznej, a także rozwiązań przyjętych w planach obronnych Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

2. Narodowe plany opracowuje Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego na podstawie koncepcji, o których mowa w art. 23 ust. 1, zatwierdzonych przez Ministra Obrony Narodowej.

3. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego zapewnia wykonalność narodowych planów przez dokonywanie stałych przeglądów i aktualizacji tych planów w przypadkach zmian w środowisku bezpieczeństwa, strukturach organizacyjnych i dowodzenia w Siłach Zbrojnych lub zidentyfikowania nowych zagrożeń.

4. Minister Obrony Narodowej informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o dokonaniu aktualizacji narodowych planów, które nie wymagają ponownego zatwierdzenia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z Polityczno-Strategiczną Dyrektywą Obronną Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 25. 1. Plan Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej stanowi dokument planistyczny dla organów administracji publicznej, opracowywany w stanie stałej gotowości obronnej państwa, w celu przygotowania tych organów do reagowania na zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

2. Plan Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej określa w szczególności:

- 1) ocenę zewnętrznych zagrożeń bezpieczeństwa państwa w odniesieniu do poszczególnych działów administracji rządowej objętych planowaniem operacyjnym;
- 2) zamiar reagowania obronnego;
- 3) zasady uruchamiania wybranych elementów systemu obronnego;

- 4) zestaw lub zestawy zadań operacyjnych przeznaczonych do wykonania przez właściwe organy, terminy i zidentyfikowane ryzyka w realizacji poszczególnych zadań operacyjnych oraz podmioty wiodące i podmioty współuczestniczące w ich realizacji, z uwzględnieniem właściwości danego organu, posiadanych sił i środków, a także sił i środków jednostek organizacyjnych podległych temu organowi lub przez niego nadzorowanych oraz wykonawców realizujących zadania na rzecz Sił Zbrojnych;
- 5) przedsięwzięcia i procedury dotyczące podwyższania gotowości obronnej państwa;
- 6) przedsięwzięcia i procedury związane z przygotowaniem i funkcjonowaniem systemu kierowania;
- 7) założenia przyjęte w ramach przedsięwzięć systemu zarządzania kryzysowego wynikające z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

3. Projekt Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej sporządza Minister Obrony Narodowej.

4. Projekt Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie właściwości ministrów kierujących działami administracji rządowej podlega uzgodnieniu z tymi ministrami.

5. Uzgodniony zgodnie z ust. 4 projekt Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej podlega uzgodnieniu z:

- 1) Szefem Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
- 2) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 3) Szefem Agencji Wywiadu.

6. Plan Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdza Prezes Rady Ministrów.

7. Zatwierdzenie Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej jest równoznaczne z nałożeniem na organ zadań operacyjnych przez Prezesa Rady Ministrów.

8. Na podstawie Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej organy administracji publicznej opracowują plany operacyjne.

Art. 26. 1. Stałe plany obrony opracowuje się w celu przeciwdziałania zagrożeniom wymagającym podjęcia natychmiastowych działań lub gdy wynika to z umów międzynarodowych dla:

- 1) przypadków, o których mowa w art. 29 ust. 1–3,
- 2) działań obronnych, o których mowa w art. 30 ust. 1;

3) działań rozpoznawczo-bojowych, o których mowa w art. 31 ust. 1, prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W stałych planach obrony dla przypadków, o których mowa w art. 29 ust. 1–3 oraz dla działań rozpoznawczo-bojowych, o których mowa w art. 31 ust. 1, prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określa się w szczególności:

- 1) wydzielone oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych, z uwzględnieniem utrzymania zdolności jednostek Sił Zbrojnych do realizacji zadań wynikających z narodowych planów;
- 2) planowane zadania dla wydzielonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych;
- 3) harmonogram pełnienia dyżurów oraz harmonogram zmian stanu gotowości bojowej dla wydzielonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych;
- 4) dowódcę wydzielonego oddziału lub pododdziału Sił Zbrojnych, a w przypadku zgrupowania zadaniowego dowódcę zgrupowania;
- 5) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia.

3. W stałych planach obrony dla działań obronnych, o których mowa w art. 30 ust. 1 określa się, w szczególności:

- 1) zakres niezbędnych do przeprowadzenia działań obronnych w cyberprzestrzeni w rozumieniu art. 2 ust. 1b ustawy z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2091), prowadzonych w ramach aktywnej obrony, z uwzględnieniem wykorzystania kluczowych elementów lub zasobów cyberprzestrzeni zlokalizowanych na terytorium państwa lub poza jego granicami, oraz skutków tych działań;
- 2) kluczowe z punktu widzenia Sił Zbrojnych elementy i zasoby cyberprzestrzeni możliwe do wykorzystania lub planowane do aktywnej obrony w ramach prowadzonych działań obronnych;
- 3) zadania żołnierzy oraz pracowników Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni w ramach działań obronnych z zakresu aktywnej obrony realizowanych na terytorium państwa lub poza jego granicami;
- 4) sposób i tryb dokumentowania przeprowadzonych działań obronnych w cyberprzestrzeni z zakresu aktywnej obrony.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, wykaz elementów i zasobów cyberprzestrzeni kluczowych z punktu widzenia Sił

Zbrojnych, o których mowa w ust. 3 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego działania Sił Zbrojnych oraz podmiotów realizujących zadania w zakresie obronności.

5. Stałe plany obrony dla:

- 1) przypadków, o których mowa w art. 29 ust. 1–3 – opracowuje Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 2) działań obronnych, o których mowa w art. 30 ust. 1 – opracowuje Dowódca Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni;
- 3) działań rozpoznawczo-bojowych, o których mowa w art. 31 ust. 1, prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – opracowuje Dowódca Wojsk Specjalnych.

6. Stałe plany obrony zatwierdza Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, w drodze postanowienia niepodlegającego ogłoszeniu.

7. Stały plan obrony stanowi podstawę do opracowania przez właściwego dowódcę planów działania, zatwierdzanych przez Ministra Obrony Narodowej.

Rozdział 5

Reagowanie obronne

Art. 27. 1. W stanie stałej gotowości obronnej państwa, w przypadku możliwości wystąpienia zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, w tym zagrożenia bezpośredniego, przed możliwym zarządzeniem mobilizacji lub wprowadzeniem stanu wojennego, możliwe jest uruchamianie wybranych elementów systemu obronnego na zasadach określonych w Planie Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W okolicznościach, o których mowa w ust. 1, Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, może polecić rozpoczęcie przygotowań do uruchomienia wojennego systemu dowodzenia Siłami Zbrojnymi, zgodnie z narodowymi planami.

3. W okolicznościach, o których mowa w ust. 1, oraz w stanie pełnej gotowości obronnej państwa realizuje się zadania wynikające z Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem pierwszeństwa zadań wykonywanych w ramach zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych, w tym podnoszenia gotowości bojowej Sił Zbrojnych oraz uruchamiania systemu kierowania.

4. Uruchomienie zadań wynikających z Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej następuje na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów.

Art. 28. 1. Prezes Rady Ministrów, w przypadku wystąpienia przesłanek zarządzenia mobilizacji lub użycia Sił Zbrojnych do obrony Rzeczypospolitej Polskiej, składa Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o zarządzenie mobilizacji lub użycie Sił Zbrojnych do obrony Rzeczypospolitej Polskiej, określający w szczególności:

- 1) nazwę właściwego narodowego planu;
- 2) dzień, w którym plan operacji obronnej staje się podstawą do realizacji zaplanowanych zadań;
- 3) dzień rozpoczęcia mobilizacji i jej zakres;
- 4) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia;
- 5) uzasadnienie wniosku.

2. Z dniem wejścia w życie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zarządzeniu mobilizacji lub użyciu Sił Zbrojnych do obrony Rzeczypospolitej Polskiej właściwy narodowy plan przekształca się w plan operacji obronnej.

Art. 29. 1. W przypadku gdy nie występują przesłanki zarządzenia mobilizacji lub użycia Sił Zbrojnych do obrony Rzeczypospolitej Polskiej, oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych mogą zostać wydzielone, przemieszczone lub użyte w rejonie zagrożenia.

2. Wydzielenie i przemieszczenie wydzielonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych w rejon zagrożenia może nastąpić w szczególności w przypadku koncentracji pododdziałów wojsk obcych lub niezidentyfikowanych uzbrojonych formacji w rejonie granicy państwa.

3. Użycie wydzielonych i przemieszczonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych w rejonie zagrożenia następuje w szczególności w przypadku:

- 1) koncentracji pododdziałów wojsk obcych lub niezidentyfikowanych uzbrojonych formacji w rejonie granicy państwa w sile pozwalającej na przeprowadzenie bezpośredniego ataku;
- 2) nieuprawnionego przekroczenia granicy państwa przez pododdziały wojsk obcych lub niezidentyfikowane uzbrojone formacje;
- 3) ostrzelania terytorium państwa przez obce wojska lub niezidentyfikowane uzbrojone formacje;
- 4) potrzeby współdziałania Sił Zbrojnych z wojskami sojusznicznymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na zidentyfikowane zagrożenia, gdy wynika to z umów międzynarodowych.

4. Wydzielonymi i przemieszczonymi oddziałami lub pododdziałami Sił Zbrojnych dowodzi dowódca wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej.

5. Decyzję w sprawie wydzielenia i przemieszczenia w rejon zagrożenia oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych wydaje Minister Obrony Narodowej informując o tym niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Postanowienie o użyciu w rejonie zagrożenia wydzielonych i przemieszczonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych wydaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Ministra Obrony Narodowej.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę właściwego stałego planu obrony;
- 2) cel użycia wydzielonych i przemieszczonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych oraz wskazanie rejonu działania;
- 3) nazwę oraz liczebność wydzielonych i przemieszczonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych planowanych do realizacji zadań;
- 4) okres, w którym wydzielone i przemieszczone oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych będą przebywały w rejonie działania;
- 5) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia przez wydzielone i przemieszczone oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych;
- 6) uzasadnienie wniosku.

8. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 6, określa:

- 1) cel działania wydzielonych i przemieszczonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych;
- 2) rejon działania wydzielonych i przemieszczonych oddziałów lub pododdziałów Sił Zbrojnych;
- 3) okres prowadzenia działań przez wydzielone i przemieszczone oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych w rejonie działań;
- 4) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia przez wydzielone i przemieszczone oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych.

9. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 6, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem postanowienia o użyciu w rejonie zagrożenia Wojsk Specjalnych.

10. Minister Obrony Narodowej powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o przebiegu i zakończeniu działań realizowanych na podstawie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 6.

Art. 30. 1. Wojska Obrony Cyberprzestrzeni prowadzą działania obronne w celu przeciwdziałania niepożądanemu oddziaływaniu na elementy lub zasoby cyberprzestrzeni kluczowe z punktu widzenia Sił Zbrojnych, w tym nieuprawnionym próbom:

- 1) uzyskania dostępu do informacji przez podłączanie się do sieci telekomunikacyjnej lub przełamywania lub omijania elektronicznych, magnetycznych, informatycznych lub innych szczególnych jej zabezpieczeń;
- 2) niszczenia, uszkodzania, usuwania lub zmieniania w systemie teleinformatycznym zapisu istotnej informacji lub uniemożliwiania albo znacznego utrudniania zapoznania się z nią;
- 3) niszczenia, uszkodzania, usuwania, zmieniania lub utrudniania dostępu do danych informatycznych, w tym w szczególności do danych o szczególnym znaczeniu dla obronności kraju, funkcjonowania administracji rządowej lub innego organu państwowego, lub zakłócania w istotnym stopniu lub uniemożliwiania automatycznego przetwarzania, gromadzenia lub przekazywania takich danych;
- 4) zakłócania pracy systemu teleinformatycznego przez transmisję, zniszczenie, usunięcie, uszkodzenie, utrudnienie dostępu lub zmianę danych informatycznych;
- 5) wykorzystania programów lub haseł komputerowych albo innych danych umożliwiających dostęp do informacji przechowywanych w systemie informatycznym, systemie teleinformatycznym lub sieci telekomunikacyjnej, dla realizacji celów, o których mowa w pkt 1–4.

2. Działania obronne, o których mowa w ust. 1, prowadzone są na podstawie stałych planów obrony.

3. Decyzję w sprawie uruchomienia działań obronnych, o których mowa w ust. 1 podejmuje Minister Obrony Narodowej, na wniosek Dowódcy Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni.

4. Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni wnioskując o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, uwzględnia rodzaj i zakres działań obronnych niezbędnych do realizacji przez Wojska Obrony Cyberprzestrzeni, poziom zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa oraz wynikające z niego potrzeby odnośnie szybkości przeciwdziałania.

5. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 3, żołnierze i pracownicy Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni:

- 1) stosują adekwatne do zaistniałego zagrożenia środki przeciwdziałania polegające na blokowaniu lub dezaktywacji niepożądanego oddziaływania, w tym blokowania lub dezaktywacji wykorzystywanego do ich realizacji oprogramowania;

2) dokładają należytej staranności w wyborze sposobu oddziaływania na elementy i zasoby cyberprzestrzeni stanowiące własność innych podmiotów, biorąc pod uwagę zagrożenie jakie stanowią dla bezpieczeństwa państwa oraz wynikające z niego potrzeby odnośnie szybkości przeciwdziałania niepożądanemu oddziaływaniu.

6. Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni informuje niezwłocznie Ministra Obrony Narodowej o przebiegu i zakończeniu działań obronnych, o których mowa w ust. 1.

7. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zakończeniu i wynikach prowadzonych działań obronnych, o których mowa w ust. 1.

8. Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, w celu realizacji działań obronnych, o których mowa w ust. 1, może podejmować współpracę z właściwymi organami, służbami i podmiotami oraz z właściwymi organami, służbami i wojskami innych państw, a także z właściwymi organizacjami międzynarodowymi.

Art. 31. 1. Wojska Specjalne prowadzą działania planowania i przygotowania operacyjnego, ochronne oraz rozpoznawczo-bojowe we wszystkich stanach gotowości obronnej państwa, w celu przeciwdziałania zagrożeniom wymierzonym przeciwko obywatelom lub istotnym interesom Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza jej granicami, samodzielnie lub współdziałając z właściwymi organami i służbami, w tym o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860) oraz z właściwymi organami, służbami i wojskami innych państw, a także z właściwymi organizacjami międzynarodowymi.

2. Działania Wojsk Specjalnych, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone w sposób skryty lub niejawni.

Art. 32. 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, może wydać postanowienie o użyciu Wojsk Specjalnych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej do działań ochronnych lub rozpoznawczo-bojowych. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nie podlega ogłoszeniu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) cel działania Wojsk Specjalnych;
- 2) rejon działań;

- 3) okres prowadzenia działań w rejonie;
- 4) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia przez siły Wojsk Specjalnych;
- 5) uzasadnienie wniosku.

3. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) cel działania Wojsk Specjalnych;
- 2) rejon działań;
- 3) okres prowadzenia działań w rejonie;
- 4) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia przez siły Wojsk Specjalnych.

4. W przypadku niecierpiącym zwłoki Minister Obrony Narodowej może podjąć decyzję o użyciu Wojsk Specjalnych do działań, o których mowa w ust. 1. Decyzja Ministra Obrony Narodowej nie podlega ogłoszeniu.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 4, określa:

- 1) cel działania Wojsk Specjalnych;
- 2) rejon działań;
- 3) okres prowadzenia działań w rejonie;
- 4) szczegółowe zasady użycia środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia przez siły Wojsk Specjalnych;
- 5) uzasadnienie decyzji.

6. Minister Obrony Narodowej wydając decyzję, o której mowa w ust. 4, niezwłocznie powiadamia o niej Prezesa Rady Ministrów oraz występuje z wnioskiem do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o jej zatwierdzenie.

7. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie wydaje postanowienie o zatwierdzeniu lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 4. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nie podlega ogłoszeniu.

8. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zakończeniu i wynikach działań prowadzonych na podstawie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w ust. 4.

9. Do działań Wojsk Specjalnych prowadzonych na podstawie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się art. 2–5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 755).

Art. 33. 1. Koszty prowadzenia działań ochronnych i rozpoznawczo-bojowych, o których mowa w art. 31 ust. 1, w zakresie których – ze względu na wyłączenie ich jawności – nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówieniach publicznych, mogą być finansowane z utworzonego na ten cel funduszu operacji Wojsk Specjalnych.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, stanowiące informacje niejawnie sposób tworzenia i dysponowania funduszem operacji Wojsk Specjalnych, w szczególności sposób prowadzenia i kontrolowania gospodarki finansowej funduszu i właściwość organów wojskowych w tych sprawach, szczegółowe cele, na które mogą być przeznaczone środki funduszu, sposób dokumentowania wydatków z funduszu i zatwierdzania dowodów księgowych oraz sposób ewidencjonowania środków funduszu i przechowywania jego dokumentacji.

Art. 34. 1. Wojska Specjalne w ramach prowadzenia działań ochronnych, o których mowa w art. 31 ust. 1, mogą współdziałać ze Służbą Ochrony Państwa przy realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a oraz c-f ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 325), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza jej granicami, w przypadku potrzeby zwiększenia zakresu ochrony bezpieczeństwa osób ochraniających w warunkach zagrożenia działaniami terrorystycznymi lub konfliktem zbrojnym.

2. W celu realizacji współdziałania, o którym mowa w ust. 1, mogą być tworzone zespoły zadaniowe składające się z żołnierzy Wojsk Specjalnych oraz funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa.

3. Decyzję o udziale żołnierzy Wojsk Specjalnych w składzie zespołu zadaniowego, niepodlegającą ogłoszeniu, wydaje Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa Służby Ochrony Państwa.

4. Minister Obrony Narodowej niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, może wydać postanowienie o użyciu Wojsk Specjalnych w ramach zespołu zadaniowego. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nie podlega ogłoszeniu.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera w szczególności:

- 1) liczbę żołnierzy Wojsk Specjalnych wchodzących w skład zespołu zadaniowego;
- 2) rejon prowadzenia działań ochronnych przez żołnierzy Wojsk Specjalnych wchodzących w skład zespołu zadaniowego;
- 3) okres użycia Wojsk Specjalnych wchodzących w skład zespołu zadaniowego.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się decyzję, o której mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem potrzeby zwiększenia zakresu ochrony bezpieczeństwa osób ochraniających w rejonach objętych działaniami terrorystycznymi lub konfliktem zbrojnym.

8. Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) liczbę żołnierzy Wojsk Specjalnych wchodzących w skład zespołu zadaniowego;
- 2) rejon prowadzenia działań ochronnych przez żołnierzy Wojsk Specjalnych wchodzących w skład zespołu zadaniowego;
- 3) okres użycia Wojsk Specjalnych wchodzących w skład zespołu zadaniowego.

9. Żołnierze Wojsk Specjalnych wchodzący w skład zespołu zadaniowego wykonują polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w Służbie Ochrony Państwa z uwzględnieniem taktyki działania Wojsk Specjalnych. Żołnierzom Wojsk Specjalnych przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 21 i art. 37 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa.

10. Żołnierze Wojsk Specjalnych, wchodzący w skład zespołu zadaniowego pozostają w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu:

- 1) sposób i tryb współdziałania Komendanta Służby Ochrony Państwa z Dowódcą Wojsk Specjalnych,
 - 2) sposób i tryb tworzenia zespołów zadaniowych
- uwzględniając stosowanie procedur obowiązujących w Służbie Ochrony Państwa, z uwzględnieniem taktyki działania Wojsk Specjalnych.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach

Art. 35. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 159) w art. 2 w ust. 2 wyrazy „Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „Dowódcy Marynarki Wojennej”.

Art. 36. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145) w art. 18 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych użytymi do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji dowodzi dowódca wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 388) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania Ministra Obrony Narodowej w zakresie ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje Dowódca Sił Powietrznych przy pomocy Dyżurnego Dowódcy Obrony Powietrznej.”;

2) użyte w art. 18a w ust. 1–1a i 3a, w art. 18b w ust. 4, w art. 18bc w ust. 2, w art. 18bd w ust. 2, w art. 18bf, w art. 18 bg w ust. 1, w art. 18bj w ust. 8 i 10, w art. 18bk w ust. 2, w art. 18bl w ust. 2 oraz w art. 18 bm w różnym przypadku wyrazy „Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Dowódca Sił Powietrznych”.

Art. 38. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608) w art. 11b w ust. 9 wyrazy „Dowódcą Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „dowódcą wyznaczonym przez Ministra Obrony Narodowej”.

Art. 39. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 2023 r. poz. 1072) w art. 23b w ust. 5 wyrazy „Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „Dowódca Marynarki Wojennej”.

Art. 40. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1438) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) decydowanie, na wniosek Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, o selektywnym wprowadzeniu albo zmianie stanu gotowości bojowej wydzielonych pododdziałów lub oddziałów Sił Zbrojnych, w stanie stałej gotowości obronnej państwa;”;

2) w art. 3 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

3) w art. 5 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. W czasie pokoju Minister Obrony Narodowej kieruje działalnością rodzajów Sił Zbrojnych przy pomocy Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

2. W czasie pokoju Szefowi Sztabu Generalnego Wojska Polskiego podlega Dowódca Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni oraz Dowódca Komponentu Wojsk Medycznych.

3. Naczelnemu Dowódcy Sił Zbrojnych, po mianowaniu i przejęciu dowodzenia, podlegają bezpośrednio:

- 1) Dowódca Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych;
- 2) Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych;
- 3) Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni;
- 5) Dowódca Komponentu Wojsk Medycznych.

5) w art. 7a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego do czasu mianowania Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i przejęcia przez niego dowodzenia dowodzi Siłami Zbrojnymi przy pomocy Dowódcy Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcy Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, Dowódcy Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni oraz Dowódcy Komponentu Wojsk Medycznych.”;

6) w art. 8 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dowodzenie Siłami Zbrojnymi;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) planowanie strategicznego użycia Sił Zbrojnych do czasu mianowania Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i przejęcia przez niego dowodzenia nad Siłami Zbrojnymi;”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) planowanie organizacji i funkcjonowania wojennego systemu dowodzenia Siłami Zbrojnymi do czasu mianowania Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych;”;

d) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przygotowanie stanowiska dowodzenia Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych;”.

Art. 41. W ustawie z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium

oraz zasadach udzielania pomocy wojskom sojusznicznym i organizacjom międzynarodowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 807) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodę na pobyt wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wzmocnienia wojskowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojsk Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego przez stronę wysyłającą w działaniach wojskowych prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i polskich obszarach morskich w czasie pokoju wydaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Obrony Narodowej skierowany po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Określając zakres uprawnień, o których mowa w ust. 2, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wskazuje:

- 1) które uprawnienia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej będą przysługiwać wojskom obcym w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wzmocnienia wojskowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) które uprawnienia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wynikające z planu operacji opracowanego przez organizację międzynarodową odpowiedzialną za jej prowadzenie, będą przysługiwać wojskom obcym w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wzmocnienia wojskowego wojsk Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego.”;

2) art. 23d otrzymuje brzmienie:

„Art. 23d. Dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Dowódca Komponentu Wojsk Medycznych, Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych oraz inni dyrektorzy (dowódcy, szefowie, komendanci) komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej realizują zadania HNS.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1173 i 1890) w art. 43d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Główny Inspektor Transportu Drogowego, dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Komponentu Wojsk Medycznych, Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Służby Wywiadu Wojskowego oraz Komendant Służby Ochrony Państwa zapewniają szkolenie, o którym mowa w ust. 1, podległym im funkcjonariuszom, pracownikom lub żołnierzom, którzy mogą zetknąć się ze źródłami niekontrolowanymi w związku z pełnioną służbą lub wykonywaną pracą.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2023 poz. 1266 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) osób przebywających w rejonie zagrożenia, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dniar. o działaniach organów władzy państwowej na wypadek zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz.)”;

2) w art. 4 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, wobec osób określonych w art. 3 ust. 2 pkt 8, żołnierzom Żandarmerii Wojskowej przysługują dodatkowo uprawnienia, o których mowa w:

1) art. 11 ust. 1 pkt 5c-5e i pkt 13-14 oraz art. 11d ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, 1088, 1489, 1723, 1860 i 2608),

2) art. 18a ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145) – przy czym stosowanie środków przymusu bezpośredniego, broni i innego uzbrojenia odbywa się na zasadach określonych w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248).”.

Art. 44. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110) w art. 149a w ust. 1 wyrazy „Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „Dowódcy Sił Powietrznych”.

Art. 45. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2091) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zatwierdza, na wniosek Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych, zmiany w narodowych planach użycia Sił Zbrojnych do obrony państwa, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz.

248) lub zmiany w planie operacji obronnej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dniar. o działaniach organów władzy państwowej na wypadek zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. ...);”;

2) w art. 16:

a) w ust. 2 po wyrazach „obrony państwa” dodaje się wyrazy „lub planem operacji obronnej, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy z dniar. o działaniach organów władzy państwowej na wypadek zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa.”,

b) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) odpowiada za planowanie strategicznego użycia Sił Zbrojnych oraz z organizację i funkcjonowanie wojennego sytemu dowodzenia Siłami Zbrojnymi;”.

Art. 46. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 81, 1834 i 1860) w art. 10:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcą Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Dowódcą Komponentu Wojsk Medycznych, Dowódcą Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, dowódcami garnizonów wojskowych i jednostek wojskowych;”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, zakres i tryb współdziałania SKW i SWW z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcą Komponentu Wojsk Medycznych, Dowódcą Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Dowódcą Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, dowódcami garnizonów wojskowych i jednostek wojskowych.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 597) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 7 wyrazy „Dowódcą Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „Dowódcą Marynarki Wojennej.”;

2) użyte w art. 27 w ust. 4, 6 i 7 oraz w art. 27² w ust. 5 w pkt 3 w różnym przypadku wyrazy „Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Dowódca Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych”.

Art. 48. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz.U. z 2023 r. poz. 1666 i 2005) w art. 121 w ust. 4 wyrazy „Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „Dowódca Marynarki Wojennej”.

Art. 49. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) planach operacyjnych – należy przez to rozumieć dokumenty planistyczne, opracowywane w stanie stałej gotowości obronnej państwa, na podstawie Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 25 ust. 1. ustawy z dniar. o działaniach organów władzy państwowej na wypadek zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. ...), w ramach planowania polegającego na ustalaniu czynności dotyczących przygotowania i działania organów administracji publicznej i przedsiębiorców oraz innych podmiotów, w tym podmiotów niebędących przedsiębiorcami, w warunkach zagrożenia bezpieczeństwa państwa lub w czasie wojny;”;

2) w art. 15:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych są: Dowódca Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych, zwany dalej „Dowódcą Sił Połączonych”, Dowódca Wojsk Lądowych, Dowódca Sił Powietrznych, Dowódca Marynarki Wojennej, Dowódca Wojsk Specjalnych oraz Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej.”;

b) w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) Wojska Medyczne jako specjalistyczny komponent Sił Zbrojnych właściwy w zakresie zabezpieczenia medycznego wojsk;

4) Wojska Wsparcia Sił Zbrojnych jako specjalistyczny komponent Sił Zbrojnych właściwy w zakresie zabezpieczenia logistycznego;

3) po art. 19 dodaje się art. 19a–19d w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Dowódca Sił Połączonych jest właściwy w zakresie dowodzenia na poziomie operacyjnym podległą częścią Sił Zbrojnych.

2. Dowódcy Sił Połączonych bezpośrednio podlegają: Dowódca Wojsk Lądowych, Dowódca Sił Powietrznych, Dowódca Marynarki Wojennej, Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej oraz Dowódca Wojsk Specjalnych.

3. Do zakresu działania Dowódcy Sił Połączonych należy w szczególności:

- 1) udział w procesie planowania operacyjnego na poziomie strategicznym oraz przy opracowaniu organizacji i zasad funkcjonowania wojennego systemu dowodzenia Siłami Zbrojnymi;
- 2) przekształcanie zamiarów i celów strategicznych, w ramach opracowywanych koncepcji i planów na poziomie operacyjnym, w cele i zadania operacyjne dla sił podległych i podporządkowanych;
- 3) planowanie i organizowanie mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia sił podległych i podporządkowanych;
- 4) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 5) organizowanie zadań z obszaru logistyki wojskowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 6) planowanie, organizowanie i prowadzenie działań połączonych oraz dowodzenie siłami podległymi i podporządkowanymi;
- 7) szkolenie podległych organów dowodzenia rodzajami Sił Zbrojnych oraz ich zgrywanie ze związkami organizacyjnymi i jednostkami wojskowymi Sił Zbrojnych;
- 8) koordynowanie realizacji programu rozwoju Sił Zbrojnych przez jednostki podległe;
- 9) koordynowanie realizacji zadań wynikających z Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, właściwych dla podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 10) koordynowanie realizacji zadań wynikających obowiązków państwa wysyłającego, realizowanego przez Siły Zbrojne;
- 11) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli w podległych jednostkach wojskowych i związkach organizacyjnych na zasadach i w trybie określonym w przepisach o kontroli w administracji rządowej;
- 12) współpraca z innymi organami i podmiotami w sprawach związanych z obronnością państwa.

4. Dowódca Sił Połączonych wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych, zwanego dalej „Dowództwem Sił Połączonych”.

5. Siły niepodporządkowane Dowódcy Sił Połączonych są wydzielane przez Ministra Obrony Narodowej lub Naczelnego Dowódcę Sił Zbrojnych w przypadku jego powołania i przejęcia przez niego dowodzenia.

6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, siedzibę i strukturę organizacyjną Dowództwa Sił Połączonych.

Art. 19b. 1. Dowódca Wojsk Lądowych jest właściwy w zakresie dowodzenia na poziomie taktycznym podległą częścią Sił Zbrojnych.

2. Do zakresu działania Dowódcy Wojsk Lądowych należy w szczególności:

- 1) udział w procesie planowania użycia wojsk lądowych w operacjach połączonych;
- 2) przekształcanie celów i zadań operacyjnych, w ramach opracowywanych koncepcji i planów na poziomie taktycznym, w cele i zadania taktyczne dla podległych i czasowo podporządkowanych wojsk;
- 3) planowanie i organizowanie użycia Wojsk Lądowych oraz dowodzenie siłami podległymi i wydzielonymi w jego podporządkowanie;
- 4) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 5) planowanie oraz realizacja mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia Wojsk Lądowych;
- 6) organizacja zadań z obszaru logistyki wojskowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 7) realizacja programu rozwoju Sił Zbrojnych w części dotyczącej Wojsk Lądowych;
- 8) szkolenie podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 9) organizowanie szkolenia rezerw osobowych na potrzeby Wojsk Lądowych;
- 10) przygotowanie sił i środków Wojsk Lądowych do prowadzenia działań w sytuacjach przewidzianych w ustawach i ratyfikowanych umowach międzynarodowych;
- 11) realizowanie zadań wynikających z Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego w części dotyczącej Wojsk Lądowych;

12) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych na zasadach i w trybie określonym w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

3. Dowódca Wojsk Lądowych wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Wojsk Lądowych.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, siedzibę i strukturę organizacyjną Dowództwa Wojsk Lądowych.

Art. 19c. 1. Dowódca Sił Powietrznych jest właściwy w zakresie dowodzenia na poziomie taktycznym podległą częścią Sił Zbrojnych.

2. Do zakresu działania Dowódcy Sił Powietrznych należy w szczególności:

- 1) udział w procesie planowania użycia Sił Powietrznych w operacjach połączonych;
- 2) przekształcanie celów i zadań operacyjnych, w ramach opracowywanych koncepcji i planów na poziomie taktycznym, w cele i zadania taktyczne dla podległych i czasowo podporządkowanych wojsk;
- 3) planowanie i organizowanie użycia Sił Powietrznych oraz dowodzenie siłami podległymi i wydzielonymi w jego podporządkowanie;
- 4) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 5) planowanie oraz realizacja mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia Sił Powietrznych;
- 6) wykonywanie zadań Ministra Obrony Narodowej w zakresie ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej w czasie pokoju lub w czasie wojny;
- 7) organizowanie zadań z obszaru logistyki wojskowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 8) realizowanie programu rozwoju Sił Zbrojnych w części dotyczącej Sił Powietrznych;
- 9) szkolenie podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 10) organizowanie szkolenia rezerw osobowych na potrzeby Sił Powietrznych;
- 11) przygotowanie sił i środków Sił Powietrznych do działań w sytuacjach przewidzianych w ustawach i ratyfikowanych umowach międzynarodowych;

- 12) realizowanie zadań wynikających z Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego w części dotyczącej Sił Powietrznych;
- 13) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych na zasadach i w trybie określonym w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

3. Dowódca Sił Powietrznych wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Sił Powietrznych.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, siedzibę i strukturę organizacyjną Dowództwa Sił Powietrznych.

Art. 19d. 1. Dowódca Marynarki Wojennej jest właściwy w zakresie dowodzenia na poziomie taktycznym podległą częścią Sił Zbrojnych.

2. Do zakresu działania Dowódcy Marynarki Wojennej należy w szczególności:

- 1) udział w procesie planowania użycia Marynarki Wojennej w operacjach połączonych;
- 2) przekształcanie celów i zadań operacyjnych, w ramach opracowywanych koncepcji i planów na poziomie taktycznym, w cele i zadania taktyczne dla podległych i czasowo podporządkowanych wojsk;
- 3) planowanie i organizowanie użycia Marynarki Wojennej oraz dowodzenie siłami podległymi i wydzielonymi w jego podporządkowanie;
- 4) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 5) planowanie oraz realizacja mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia Marynarki Wojennej;
- 6) organizowanie zadań z obszaru logistyki wojskowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 7) realizowanie programu rozwoju Sił Zbrojnych w części dotyczącej Marynarki Wojennej;
- 8) szkolenie podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 9) organizowanie szkolenia rezerw osobowych na potrzeby Marynarki Wojennej;
- 10) przygotowanie sił i środków Marynarki Wojennej do prowadzenia działań w sytuacjach przewidzianych w ustawach i ratyfikowanych umowach międzynarodowych;

- 11) realizowanie zadań wynikających z Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego w części dotyczącej Marynarki Wojennej;
 - 12) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych na zasadach i w trybie określonym w przepisach o kontroli w administracji rządowej;
 - 13) przewodniczenie Radzie SAR, o której mowa w art. 121 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 1666 i 2005).
3. Dowódca Marynarki Wojennej wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Marynarki Wojennej.
4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, siedzibę i strukturę organizacyjną Dowództwa Marynarki Wojennej.”;
- 4) uchyla się art. 20 i art. 21;
 - 5) po art. 23 dodaje się art. 23a–art. 23c w brzmieniu:
 - „Art. 23a 1. Dowódca Wojsk Specjalnych jest właściwy w zakresie planowania, dowodzenia, i koordynowania działań podległych jednostek.
 2. Do zakresu działania Dowódcy Wojsk Specjalnych należy w szczególności:
 - 1) dowodzenie związkami organizacyjnymi i jednostkami wojskowymi Wojsk Specjalnych;
 - 2) planowanie użycia Wojsk Specjalnych w operacjach narodowych, sojuszniczych i koalicyjnych;
 - 3) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych jednostkach wojskowych;
 - 4) planowanie oraz realizacja mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia Wojsk Specjalnych;
 - 5) prowadzenie działalności rozpoznawczej środkami organicznymi na potrzeby narodowe i sojusznicze, zgodnie z potrzebami operacyjnymi;
 - 6) organizowanie zadań z obszaru logistyki wojskowej w podległych jednostkach wojskowych;
 - 7) realizacja programu rozwoju Sił Zbrojnych w części dotyczącej Wojsk Specjalnych;
 - 8) szkolenie podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
 - 9) organizowanie szkolenia rezerw osobowych na potrzeby Wojsk Specjalnych;

- 10) realizowanie zadań wynikających z Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego w części dotyczącej Wojsk Specjalnych;
- 11) zachowanie zdolności do dowodzenia i kontroli w układzie narodowym i sojuszniczym celem zapewnienia wczesnej, wysuniętej obecności oraz płynnego przejścia do operacji w ramach pełnej gotowości obronnej państwa oraz operacji koalicyjnej i sojuszniczej;
- 12) przygotowanie sił i środków Wojsk Specjalnych do prowadzenia działań w sytuacjach przewidzianych w ustawach i ratyfikowanych umowach międzynarodowych;
- 13) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych na zasadach i w trybie określonym w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

3. Dowódca Wojsk Specjalnych wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Wojsk Specjalnych.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, siedzibę i strukturę organizacyjną Dowództwa Wojsk Specjalnych.

Art. 23b. 1. Dowódca Komponentu Wojsk Medycznych jest właściwy w zakresie planowania użycia, planowania finansowego, organizowania, dowodzenia i koordynowania działań podległych jednostek na rzecz Sił Zbrojnych.

2. Do zakresu działania Dowódcy Komponentu Wojsk Medycznych należy w szczególności:

- 1) udział w procesie planowania użycia Komponentu Wojsk Medycznych w operacji połączonej;
- 2) opracowywanie zasad zabezpieczenia medycznego Sił Zbrojnych na wszystkich szczeblach dowodzenia oraz planowanie i organizowanie zabezpieczenia medycznego wojsk realizujących zadania w kraju i poza granicami państwa;
- 3) zabezpieczenie medyczne wojsk w czasie pokoju oraz w czasie mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia Sił Zbrojnych oraz prowadzonych działań w czasie wojny;
- 4) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;

- 5) planowanie oraz realizacja mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia Komponentu Wojsk Medycznych;
- 6) współpraca z innymi organami i podmiotami w sprawach związanych z obronnością państwa, w zakresie zabezpieczenia medycznego Sił Zbrojnych;
- 7) realizowanie programu rozwoju Sił Zbrojnych w tym planowanie rozwoju pododdziałów medycznych w obszarze m.in. modernizacji technicznej;
- 8) kształtowanie modelu przebiegu służby, określanie wymagań w zakresie kształcenia i kierunków doskonalenia zawodowego oraz kreowanie polityki kadrowej w korpusie osobowym medycznym w Siłach Zbrojnych;
- 9) szkolenie podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 10) planowanie zabezpieczenia materiałowego i technicznego w zakresie służby zdrowia w Siłach Zbrojnych;
- 11) nadzór finansowy, formalno-prawny i administracyjny nad funkcjonowaniem podległych lub podporządkowanych instytucji, podmiotów leczniczych i jednostek wojskowych;
- 12) planowanie, koordynowanie i realizowanie zadań wynikających z udziału Sił Zbrojnych w procesie planowania obronnego Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, w tym Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego oraz innych zobowiązań międzynarodowych w części dotyczącej Komponentu Wojsk Medycznych;
- 13) organizowanie szkolenia rezerw osobowych na potrzeby Wojsk Medycznych;
- 14) planowanie, organizowanie i koordynowanie nadzoru sanitarnohigienicznego, osłony przeciwepidemicznej i bezpieczeństwa epizootycznego w Siłach Zbrojnych;
- 15) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych na zasadach i w trybie określonym w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

3. Dowódca Komponentu Wojsk Medycznych wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Komponentu Wojsk Medycznych.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, siedzibę i strukturę organizacyjną Dowództwa Komponentu Wojsk Medycznych oraz jednostek bezpośrednio podporządkowanych, strukturę komórek organizacyjnych w rodzajach i dowództwach Sił Zbrojnych

współpracujących z Dowództwem Komponentu Wojsk Medycznych oraz zakres działania w obszarze zabezpieczenia medycznego Sił Zbrojnych.

Art. 23c. 1. Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych jest właściwy w zakresie planowania, dowodzenia i koordynowania działań podległych jednostek.

2. Do zakresu działania Dowódcy Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych w szczególności należy:

- 1) udział w procesie planowania operacyjnego realizowanym przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 2) organizowanie i kierowanie systemem wsparcia logistycznego Sił Zbrojnych, w tym zabezpieczeniem logistycznym jednostek wojskowych użytych lub przebywających poza granicami państwa;
- 3) kierowanie procesem planowania i realizacji zadań wynikających z pełnienia funkcji państwa-gospodarza (HNS) i państwa wysyłającego;
- 4) zarządzanie wydzielonymi siłami inżynierii wojskowej i obrony przed bronią masowego rażenia;
- 5) zapewnienie i nadzór nad utrzymywaniem zdolności operacyjnych oraz wymaganych wskaźników gotowości mobilizacyjnej i bojowej w podległych związkach organizacyjnych i jednostkach wojskowych;
- 6) dowodzenie podległymi związkami organizacyjnymi i jednostkami wojskowymi;
- 7) zarządzanie i przeprowadzanie kontroli podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej;
- 8) planowanie oraz realizacja mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 9) szkolenie podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 10) wykonywanie zadań związanych z udziałem oddziałów i pododdziałów wojskowych w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, ochrony mienia, akcjach poszukiwawczych oraz ratowania lub ochrony zdrowia i życia ludzkiego, a także w oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu, a także w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego;
- 11) koordynowanie realizacji programu rozwoju Sił Zbrojnych przez jednostki podległe;

- 12) koordynowanie realizacji zadań wynikających z Celów Sił Zbrojnych Państw – Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, właściwych dla podległych związków organizacyjnych i jednostek wojskowych;
- 13) zapewnianie uzupełnienia potrzeb jednostek wojskowych;
- 14) współpraca z innymi organami i podmiotami w sprawach związanych z obronnością państwa.

3. Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych wykonuje swoje zadania przy pomocy Dowództwa Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy zakres działania, strukturę organizacyjną oraz siedzibę Dowództwa Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.”;

6) w art. 24 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wydaje, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, w drodze postanowienia, Polityczno-Strategiczną Dyrektywę Obronną Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Prezes Rady Ministrów przekazuje niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej informacje o:

- 1) zidentyfikowanych zagrożeniach mogących mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa;
- 2) zidentyfikowanych zagrożeniach mogących mieć istotne znaczenie dla międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) rodzaju i rezultatach działań podejmowanych w celu przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa państwa oraz usuwania skutków ich wystąpienia.

2. Sposób przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, określi porozumienie zawarte między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Prezesem Rady Ministrów.”;

8) w art 25 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) narodowe plany użycia Sił Zbrojnych do obrony państwa oraz stałe plany obrony, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dniar. o działaniach organów władzy państwowej na wypadek zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz.),”;

9) w art. 27 w ust. 2 uchyla się pkt 2 i 3;

10) w art. 36 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów, uwzględniając potrzeby obronne Rzeczypospolitej Polskiej, co 4 lata określa, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa, wyrażonej w drodze uchwały, szczegółowe kierunki rozwoju Sił Zbrojnych oraz ich przygotowań do obrony państwa, w tym kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na kolejny 15-letni okres planistyczny, stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego na podstawie:”;

- 11) użyte w art. 186 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 358 ust. 1 wyrazy „Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „Dowódca Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.”

Art. 50. W ustawie z dnia 2 grudnia 2022 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 667) w art. 5 w pkt 2 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) Biurze Bezpieczeństwa Narodowego”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 51. 1. Polityczno-Strategiczna Dyrektywa Obronna Rzeczypospolitej Polskiej, Plan Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej oraz narodowe plany, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność.

2. Aktualizacja Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej do rozwiązań przyjętych w niniejszej ustawie nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 52. Opracowanie stałych planów, o których mowa w art. 26 ust. 1, nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zaktualizowanej Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 53. Dostosowanie organizacji systemu kierowania, w tym systemu stałych dyżurów, o których mowa w art. 13 ust. 1, do rozwiązań przyjętych w niniejszej ustawie, nastąpi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z tym że:

- 1) włączenie w system stałych dyżurów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) przygotowanie rezerwowych miejsc pracy oraz zapasowych stanowisk kierowania dla Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu nastąpi w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 54. Z dniem 1 stycznia 2025 r. wygasa kadencja Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych oraz rozpoczyna się kadencja:

- 1) Dowódcy Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych;
- 2) Dowódcy Wojsk Lądowych;
- 3) Dowódcy Sił Powietrznych;
- 4) Dowódcy Marynarki Wojennej;
- 5) Dowódcy Wojsk Specjalnych;
- 6) Dowódcy Komponentu Wojsk Medycznych.

Art. 55. Z dniem 1 stycznia 2025 r. likwiduje się Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych oraz tworzy się:

- 1) Dowództwo Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych;
- 2) Dowództwo Wojsk Lądowych;
- 3) Dowództwo Sił Powietrznych;
- 4) Dowództwo Marynarki Wojennej;
- 5) Dowództwo Wojsk Specjalnych;
- 5) Dowództwo Komponentu Wojsk Medycznych.

Art. 56. 1. Minister Obrony Narodowej w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu powołuje pełnomocnika do:

- 1) likwidacji Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych oraz utworzenia nowych dowództw, o których mowa w art. 55;
- 2) dostosowania struktury systemu wsparcia dowodzenia obejmującego jednostki wsparcia dowodzenia pozostające w podporządkowaniu likwidowanego Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, likwidowanego Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowództwa Garnizonu Warszawa oraz Dowództwa Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni.

2. Wynagrodzenie pełnomocnika jest płatne z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

3. Powołując pełnomocnika Minister Obrony Narodowej określi zakres jego zadań oraz terminy ich realizacji.

Art. 57. 1. Pracownicy zatrudnieni w Dowództwie Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych oraz Dowództwie Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych realizujący zadania, które zostaną przekazane niniejszą ustawą do Dowództwa Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych, stają się pracownikami zatrudnionymi w Dowództwie Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych z dniem jego utworzenia.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie do dnia 1 grudnia 2024 r. zawiadomić na piśmie osoby, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w ich stosunkach pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465) stosuje się odpowiednio.

Art. 58. Należności i zobowiązania likwidowanych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych stają się należnościami i zobowiązaniami Dowództwa Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych z dniem jego utworzenia.

Art. 59. 1. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez lub na rzecz Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych przechodzą na rzecz Dowództwa Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych z dniem jego utworzenia.

2. Akta spraw, rejestry, ewidencje, listy i bazy danych, prowadzone przez likwidowane Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych oraz likwidowane Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych przejmuje Dowództwo Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych z dniem jego utworzenia.

3. Z czynności, o których mowa w ust. 2, sporządza się protokół.

Art. 60. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem likwidacji Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych przejmuje Dowództwo Połączonych Rodzajów Sił Zbrojnych z dniem jego utworzenia.

Art. 61. Z dniem 1 stycznia 2025 r. wygasa kadencja Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz rozpoczyna się kadencja Dowódcy Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

Art. 62. Z dniem 1 stycznia 2025 r. Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych przekształca się w Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

Art. 63. 1. Pracownicy zatrudnieni w Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych, z dniem jego przekształcenia w Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, stają się pracownikami zatrudnionymi w Dowództwie Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie do dnia 1 grudnia 2024 r., zawiadomić na piśmie osoby, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w ich stosunkach pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465) stosuje się odpowiednio.

Art. 64. Należności i zobowiązania Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, z dniem jego przekształcenia w Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, stają się należnościami i zobowiązaniami Dowództwa Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

Art. 65. 1. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez lub na rzecz Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, z dniem jego przekształcenia w Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, przechodzą na rzecz Dowództwa Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

2. Akta spraw, rejestry, ewidencje, listy i bazy danych prowadzone przez Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych, z dniem jego przekształcenia w Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych, przejmuje Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

3. Z czynności, o których mowa w ust. 2, sporządza się protokół.

Art. 66. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem przekształcenia Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych w Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych przejmuje z dniem tego przekształcenia Dowództwo Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

Art. 67. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o Szefie Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych należy przez to rozumieć Dowódcę Komponentu Wojsk Wsparcia Sił Zbrojnych.

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 35, art. 37, art. 38, art. 39, art. 40 pkt 2 i 3, pkt 4 w zakresie art. 6 ust. 2 i 3 oraz pkt 5, art. 41 pkt 2, art. 42, art. 44, art. 46, art. 47, art. 48 oraz art. 49 pkt 2–5 i pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 2) art. 56, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.